

РЕЗЮМЕ

СЕНЕГАЛ: СЪВМЕСТНО УПРАВЛЕНИЕ НА УЛОВА НА ОКТОПОД И КРАЛСКИ ГЪРБАТ ОМАР

КАК ПОТРЕБИТЕЛИТЕ, КОМПАНИИТЕ И ВЛАСТИТЕ В ЕС
МОГАТ ДА ПОДОБРЯТ СОЦИАЛНИТЕ, ПРИРОДНИТЕ
И ИКОНОМИЧЕСКИТЕ УСЛОВИЯ В РАЗВИВАЩИТЕ СЕ СТРАНИ

ПРИНОС

Текст и редакция WWF Spain/ Хосе Пейро Креспо и Хуан Вията (консультанти) май 2017 г.

Дизайн: Марко Невес Ферейра

Снимка на корицата: © WWF-SP /Маргерита Симионати /

WWF Spain – © / WWF Библиографията и източниците са налични онлайн на www.wwf.es

Публикуван през декември 2017 г. от WWF.

Всяко възпроизвеждане на доклада изцяло или в частност трябва да упоменава заглавието и да посочва гореспоменатия издател като носител на авторските права.

© Текст 2017 WWF. Всички права запазени.

ОСНОВНИ КОНТАКТИ

Raúl García Rodríguez

Fisheries officer, WWF Spain

pesca@wwf.es

Celia Álvarez Doncel

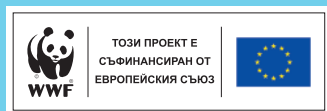
Seafood market officer, WWF Spain

cadoncel@wwf.es

WWF е една от най-големите и с най-голям опит независими организации за опазване на околната среда в света с над 5 милиона поддръжници и глобална мрежа, активна в над 100 страни. Мисията на WWF е да спре разрушаването на околната среда и да построи бъдеще, в което хората да живеят в хармония с природата, като опазва биологичното разнообразие и по този начин осигурява устойчивата употреба на възобновяеми природни ресурси и насърчава намаляването на замърсяването и разточителното потребление. Този доклад бе съставен като част от проекта на WWF „Полезната риба“, съфинансиран от ЕС. Проектът „Полезната риба“ има за цел да повиши осведомеността за глобалното влияние на избора на морска храна в Европа и ефекта от този избор върху хората в развиващите се страни. www.fishforward.eu

Disclaimer: Тази публикация е съфинансирана от Европейския съюз.

WWF носи цялата отговорност за съдържанието на тази публикация и по никакъв начин не може да се приема, че тя отразява гледната точка на ЕС.

© Margherita Simonati / WWF

СЪДЪРЖАНИЕ

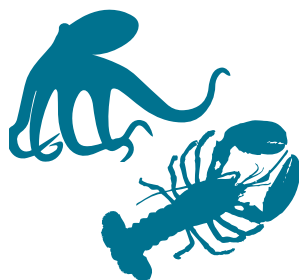
ПОЛЕЗНАТА РИБА, 11 страни насърчават отговорното потребление на риба в ЕС	4
КАКВО Е СЪВМЕСТНО УПРАВЛЕНИЕ?	6
РИБОЛОВ В СЕНЕГАЛ	7
ОКТОПОДЪТ В СЕНЕГАЛ жертва на свръхулова	8
КРАЛСКИ ГЪРБАТ ОМАР В СЕНЕГАЛ, натискът на международния пазар	10
ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРЕД СЪВМЕСТНОТО УПРАВЛЕНИЕ в Сенегал	12
ПРЕПОРЪКИ НА WWF към международните агенции за развитие	14
ИНФОРМИРАНИ ПОТРЕБИТЕЛИ	17
НАРЪЧНИК ЗА УСТОЙЧИВА МОРСКА ХРАНА	19

ПОЛЕЗНАТА РИБА, 11 СТРАНИ НАСЪРЧАВАТ ОТГОВОРНОТО ПОТРЕБЛЕНИЕ НА РИБА В ЕС

„Полезната риба“ е инициатива, която Европейският съюз (ЕС) съфинансира и WWF развива в 11 европейски страни за повишаване на осведомеността сред потребителите за нуждата от отговорно потребление на риба и морска храна. Проектът показва значението на потребителския избор на морски продукти от устойчиви източници за опазването на природните ресурси и запазването на начина на живот на хората, които зависят от тези ресурси.

© Margherita Simonetti / WWF

**WWF АНАЛИЗИРА ДВА
СЛУЧАЯ НА СЪВМЕСТНО
УПРАВЛЯВАНИ
РИБАРСТВА В АФРИКА:
ОКТОПОД И КРАЛСКИ
ГЪРБАТ ОМАР В СЕНЕГАЛ**

Докладът „Съвместно управление на традиционния улов на октопод и кралски гърбат омар в Сенегал“ е едно от петте практически изследвания, които проектът „Полезната риба“ проведе, за да анализира взаимната зависимост между опциите за закупуване на рибни продукти на европейския пазар. Докладът изследва устойчивостта и влиянието върху рибарствата и риболовните общности в развиващите се страни, като отделя специално внимание на управлението на риболова, продоволствената сигурност и препитанието.

В това изследване WWF искаше да покаже практически случаи на съвместно управление на риболова в северозападна Африка, които значително са допринесли за подобряване на риболовните практики и играят съществена роля в снабдяването на европейските пазари. Изследването анализира и предизвикателствата пред тези случаи в управлението и продажбата на продуктите и последиците за местните популации.

В подготовката на доклада WWF идентифицира и описа 14 случая на съвместно управление на рибарства в северозападна Африка – в Мароко, Мавритания, Сенегал и Гамбия. Два от тях бяха избрани за по-задълбочен анализ, който позволи извеждането на изводи, които може да представляват интерес за европейските участници на пазара. Изборът на тези два случая беше направен на база на следните критерии: наличие на възможно по-изчерпателни данни, доставки на европейския пазар и наличие на резултати, които вече са анализирани. Избраните рибарства са традиционният улов на октопод (*Octopus vulgaris*) и на кралски гърбат омар (*Panulirus regius*) в Сенегал.

В тази страна съвместното управление до такава степен се е превърнало в една от основите на националното управление, че дори е разписано в Закона за риболова от 2007 г.

Екипът, провел изследването, работи на терен и интервюира основните участници в тези рибарства. Посети и основните места за разтоварване, преработвателни предприятия и офиси на публичната администрация.

КАКВО Е СЪВМЕСТНО УПРАВЛЕНИЕ?

Съвместно управление е децентрализирана структура за управление на риболова, където поне една рибарска група и администрацията споделят отговорностите за риболова или риболовния район. Често участват и учени и граждански организации, които осигуряват научна основа на одобрените мерки и гарантират, че в плана за управление са включени фактори като околна среда и развитие.

Сред силните страни на съвместното управление са създаването на доверени процеси между всички ангажирани страни, включването на традиционните знания на рибарите и тяхното активно участие в управлението, наблюдението и контрола в техните рибарства. Всички тези фактори допринасят за споделяната отговорност на риболовния сектор за опазването на ресурсите с помощта на всички останали страни. Освен това съвместното управление е един от най-ефективните инструменти на адаптивното управление, базирано на екосистемата.

Този модел на управление се прилага в рибарства по всички географски ширини с различни особености, като се адаптира към реалността и наличните човешки и материални ресурси на всеки отделен случай и прилага различни решения или законови рамки.

Местният комитет по рибарство (CLP – на френски) и Местният съвет на дребните рибарства (CLPA) са двата вида местни организации, натоварени с прилагането на моделите за съвместно управление в Сенегал.

РИБОЛОВЪТ В СЕНЕГАЛ

3,2% БВП

РИБОЛОВЪТ ДОПРИНАСЯ
С 3,2% КЪМ БВП
НА СЕНЕГАЛ И ДАВА РАБОТА
НА 17% ОТ НАСЕЛЕНИЕТО.

Риболовът играе ключова роля в икономиката на Сенегал – допринася с 3,2% към brutния вътрешен продукт (БВП) на страната, дава работа на 17% от населението и е най-големият експортен сектор с 21% от износа.

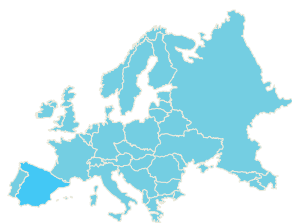
От друга страна риболовът е важен източник на протеин за населението в Сенегал. Консумацията на рибни продукти през 2013 г. достига 23,9 кг на глава от населението годишно. Това съставлява 11,1% от приема на протеин и 42,5% от нуждите от животински протеини. Това число е доста по-голямо от средното за света, което е 19,7 кг рибни продукти на глава от населението годишно, както и много по-високо от средното за Африка, което пък е около 9,8 кг на глава от населението годишно.

Освен това Сенегал е една от най-важните африкански страни за европейския рибен пазар и най-вече за Испания, която е неговият основен европейски партньор. Сенегал доставя 0,7% от вноса на ЕС от страни извън ЕС, като основните стопански видове са едри скариди, октопод, риба тон и сепия. Испания получава 32,5% от вноса (по стойност) на ЕС от Сенегал, следвана от Италия (24,8%), Франция (15,8%) и Португалия (10,1%). Тези четири страни са основните европейски пазари на сенегалския риболов с повече от 80% от вноса.

© Margherita Simonati / WWF

ОКТОПОДЪТ В СЕНЕГАЛ, ЖЕРТВА НА СВРЪХУЛОВА

СЕНЕГАЛ Е ТРЕТИ
ПО ИЗНОС НА ОКТОПОД
ЗА ИСПАНИЯ И ПЕТИ ЗА ЕС

Октоподът е един от най-важните рибни ресурси на страната със силно влияние от традиционния риболов, важни връзки с европейския пазар и активен процес за подобряване на риболова на национално ниво. Сенегал се нарежда на трето място по износ на октопод към Испания и е петият най-голям износител на октопод към ЕС през 2016 г. (4634 тона при средна цена на първа продажба от €5,60).

По-голямата част от улова идва от Пети Кот, район в централната част на крайбрежието на Сенегал. Традиционният риболовен флот на страната се състои от моторизирани дървени канута – „пирог“, които използват риболовна кука – „жига“. Тези риболовни съдове дават работа на 1650 рибари и на 720 души в преработвателната индустрия, повечето от които са жени.

Уловът в Сенегал между 2004 г. и 2015 г. достига 5600 тона октопод (60% от улова идва от традиционния риболовен флот). Заради биологичните особености на вида обаче, който много се влияе от промените в околната среда, липсва регулярност. Дъждът например влияе положително на популацията от октопод.

© Margherita Simonati / WWF

СЛЕД УСПЕХИТЕ
РИБАРИТЕ СТАНАХА
ОСНОВНИТЕ
ПОДДРЪЖНИЦИ НА
СЪВМЕСТНОТО
УПРАВЛЕНИЕ

Въпреки че има много несъответствия в риболовната статистика, данните показват, че октоподът в Сенегал е жертва на свръхулов. Това доведе до започването на активен процес за прилагане на национален план за управление на улова на октопод.

Съвместно управление: състезание на дълги разстояния в улова на октопод

Работата по съвместното управление в Сенегал започна в средата на първото десетилетие на 21 век, като първата крачка беше да се определи размножителният период, за да бъде въведена забрана за улов на октопод в този сезон. Запасите бяха подсилени и от употребата на кошове и буркани за насърчаване на снасянето на яйца.

След успеха в началото рибарите станаха основните поддръжници на съвместното управление. По-късно те дори въведоха допълнителни мерки, включително създаването на морска защитена територия, сезонни забрани, лимит от 50 канута на ден и 20 мрежи на кану.

Местните инициативи за съвместно управление като тази доведоха до съвместен процес в развиването на национален план за управление на улова на октопод. Въпреки това, все още има предизвикателства за преодоляване, като например липсата на информация за популациите на октопода и нуждата от определяне на нивата на устойчива употреба.

През 2016 г. този процес на подобряване на рибарството доведе до подписването на споразумение между Сенегал и Мароко, според което Мароко ще помага с разработването на план за управление на улова на октопод в Сенегал.

Всички ценят съвместното управление

Съвместното управление доведе до огромни ползи както за вида, така и за рибарите в много райони на Пети Кот.

От биологична гледна точка ползите включват увеличаване на улова и на средната големина на октопода. Според повечето интервюирани хора се забелязва и увеличение в броя и изобилието на видовете, свързани с това животно.

Този вид управление също така доведе до силно позитивни отзиви сред риболовната общност. Както и се очакваше, традиционният опит залегна в основата на въведените мерки. В резултат опитът на рибарите е отразен в съвместното управление и спазването на мерките (като например ограниченията за размера на окото на мрежите) се е подобрило.

Друг ключов резултат е увеличаването на доходите на рибарите и продавачите на риба, макар че това може да е и ефект от голямото търсене на октопод на международния пазар.

Освен това някои от мерките, прилагани в тази зона, скоро бяха приети от правителството, което ги издигна от местно ниво до държавно прилагане като част от националния план.

УЛОВЪТ И СРЕДНАТА
ГОЛЕМИНА НА ОКТОПОДА
СА СЕ УВЕЛИЧИЛИ
БЛАГОДАРЕНИЕ
НА СЪВМЕСТНОТО
УПРАВЛЕНИЕ

КРАЛСКИ ГЪРБАТ ОМАР В СЕНЕГАЛ НАТИСКЪТ НА МЕЖДУНАРОДНИЯ ПАЗАР

Това практическо изследване беше проведено в град Нгапару, югоизточно от Дакар, където 238 канута на сенегалски рибари ловят омари с въдици, куки и хрилни мрежи.

В този район кралският гърбат омар е един от основните видове, които рибарите се стараят да уловят. С увеличаването на риболовното усилие през 90-те години на 20 в. и първото десетилетие на 21 в. обаче, уловът и размерът на омарите намаляха вследствие на свръхулова.

Това беше поводът рибарите да въведат система за управление в общността, която да им даде възможност да запазят начина си на живот и да се възстанови здравето на популациите.

Кралският гърбат омар е вид с висока търговска стойност, който предимно се изнася на международния пазар. Според официални данни за 2015 г. уловът е бил 69 тона. Трудно е обаче да се намери точна статистика за износа на улова от Нгапару.

Най-вероятно част от улова се изкупува от търговци на риба на едро от Дакар, откъдето продуктът се изнася. Има няколко фирми в Дакар, които са оторизирани да изнасят жив, пресен или замразен омар на европейския или други пазари.

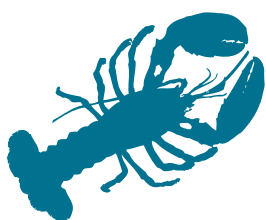
През 2016 г. основният вносител на кралски гърбат омар от Сенегал е Китай (97% от продукта). В Европа основните пазари са Португалия, Испания и Италия, в този ред. Кралският гърбат омар се продава и в местните хотели и ресторанти.

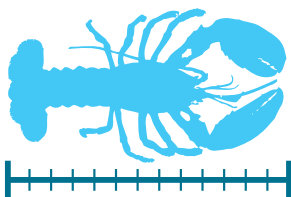
Съвместно управление: решение за омарите

Съвместното управление в Нгапару датира от 2008 г., когато с подкрепата на Световната банка и правителството се създава система за съвместно управление с цел подпомагане на възстановяването на вида и повишаване на доходите на риболовните общности.

Скоро нуждата да се създадат защитени райони за омара става очевидна, поради което се одобрява обособяването на защитена риболовна зона, която е разделена на три подзони с различна степен на ограничение на риболовната дейност – от пълна забрана до свободен достъп.

ОСНОВНИТЕ ПАЗАРИ
ЗА КРАЛСКИ ГЪРБАТ
ОМАР В ЕВРОПА
СА ПОРТУГАЛИЯ,
ИСПАНИЯ И ИТАЛИЯ

**ВЪВЕДОХА СЕ МЕРКИ
ЗА КОНТРОЛ НА
ГОЛЕМИНАТА, ЗАБРАНА
ЗА УЛОВ НА МАЛКИ
ОМАРИ И ОГРАНИЧЕНИЯ
ЗА МРЕЖИТЕ**

Тази система се допълва и от други подобрения като забрана за улов на млади омари и женски, снасящи яйца, контрол на минималния размер при разтоварване и ограничение на риболовните мрежи в защитените зони, където е позволено използването само на хрилни мрежи.

С тази система всеки печели

Както и при октопода, съвместното управление на рибарството на кралския гърбат омар доведе до значителни подобрения в много сфери както от биологична, така и от социална гледна точка.

Биологичните ползи включват по-добра обща производителност, както и увеличаване на производителността на единица усилие и средното тегло на омарите, като и двете са се утроили. Възприетите мерки за управление също помогнаха на други стопански видове, както е видно от завръщането на дънни видове риба, които преди това бяха изчезнали от района, и от голямото изобилие на млади екземпляри на много други видове.

От гледна точка на начина на управление общностите са активна движеща сила в разработването и развиването на мерки на местно ниво. Съвместното управление улесни създаването на мрежа от морски защитени зони (Marine Protected Areas – MPAs) с различни степени на ограничение на улова, което осигури високоефективен начин за опазване на ресурсите.

Що се отнася до икономическите ползи, доходите на рибарите и посредниците се увеличиха. Възприеха се инициативи за промотиране на продукта сред общността, което подобри неговото третиране и качество и помогна за преработката на омарите. В резултат на това ползите от съвместното управление са разпределени сред риболовните общности.

И накрая, част от тези печалби се заделят за социален фонд за насърчаване на спазването на мерките за съвместно управление, по-голяма сплотеност сред общността и налични ресурси за подпомагане на хората, нуждаещи се от тях.

**ТЕГЛОТО НА ОМАРА
СЕ Е УТРОИЛО,
КОЕТО НОСИ ПОВЕЧЕ
ДОХОДИ НА РИБАРИТЕ**

© A. M. Aras (CISIC)

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРЕД СЪВМЕСТНОТО УПРАВЛЕНИЕ В СЕНЕГАЛ

БОРБАТА С НЕЗАКОННИЯ
РИБОЛОВ Е ЕДНО
ОТ ГОЛЕМИТЕ
ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА
ПРЕД УПРАВЛЕНИЕТО НА
РИБОЛОВА В СЕНЕГАЛ

Въпреки осезаемите ползи от съвместното управление, октоподът продължава да е жертва на свръхулов и случаен улов от тралове. Това продължава въпреки огромното количество информация за този вид улов, което може да представлява пречка пред този модел на управление.

Борбата с незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов (ННН) е друго основно предизвикателство пред съвместното управление. Недостатъчното наблюдение на крайбрежните води означава, че традиционните рибари трябва да патрулират бреговете сами, поемайки финансовите разноски и риска за своята безопасност.

От друга страна, изоставянето на традиционно ключови видове в Сенегал като например сардинела и тарпон за сметка на октопода и омара, чиито улов е предназначен за международния пазар, отслабва местната преработвателна индустрия. Тази ситуация води до негативни последици, предимно за жените, които работят в индустрията за преработване на малки пелагични риби с традиционни техники. Това се дължи на намаляването на количеството на тези видове, което означава, че тези жени са принудени да търсят друг поминък.

© Margherita Simionati / WWF

46%
В СЕНЕГАЛ 46%
ОТ ДОМАКИНСТВОТА
СА ЗАСТРАШЕНИ
ОТ ПРОДОВОЛСТВЕНА
НЕСИГУРНОСТ

Въпреки че не може да се конкурират по доходоносност с видовете за износ, тези традиционни видове риба, които се продават на по-ниски цени, са от основно значение за продоволствената сигурност на Сенегал. Намаляването на традиционните видове засили социалния проблем с наличието на рибен протеин на местния пазар на ниски цени. Всъщност в Сенегал 46% от домакинствата са застрашени от продоволствена несигурност.

Освен това се забелязват големи колебания в цените на октопода на брега, които скачат или намаляват сезонно, защото се влияят от международния пазар. Това пречи на рибарите да получават редовни доходи и води до съмнения дали печалбата от рибарството се разпределя справедливо, като доходите обикновено се концентрират в по-високите нива на снабдителната верига.

Въпреки че има истински интерес за насърчаване на съвместното управление, важно е да отбележим, че се наблюдава известна резервираност от страна на държавата да се откаже от властта си върху управлението на риболова. В момента мерките, които предстоят да се въведат, трябва да бъдат одобрени от правителството, а това забавя процеса. От тук произтича проблем с липсата на независимост сред тези, които управляват нещата на местно ниво. Така процесът, който започва в този мащаб с видими успехи, се трансформира в по-централизирана форма на управление, изземвайки функции от риболовните общности.

Някои успешни мерки в изследванията вече са задължителни и се прилагат и на национално ниво. Въпреки че въвеждането на национални ръководства или мерки от научените уроци може да има положително влияние, то не трябва да е установено еднакво за всички. Някои мерки може да не са подходящи за други райони и може да навредят на нови процеси и на тяхното въвеждане в други общности. Освен това има различни нива, когато се прилагат системи за съвместно управление. Степента на участие е много различна в зависимост от въпросната общност и големината ѝ.

Към всичко това можем да добавим и трудностите в градовете. Въпреки че в големите градски центрове има много рибари, те все още не могат да постигнат добра организация при прилагането на съвместно управление. В сравнение, малките риболовни селца са по-добре пригодени да въведат тези структури на управление.

Друг проблем е огромната зависимост от външна подкрепа. Съвместното управление в Сенегал е свързано с подкрепата на агенции за развитие и донори както от техническа гледна точка, така и от гледна точка на финансиране.

Допълнителна спънка е и липсата на технически и административни умения от основата до администраторите. Анализът показва, че ниското ниво на образование на хората, които са част от съвместното управление, затруднява разгръщането на пълния потенциал на този модел.

Най-накрая, липсата на координация, комуникация и синергия между участниците е още една страна на въпроса, която трябва да се разгледа. Също така липсват научни познания за видовете и местата за риболов.

ПРЕПОРЪКИ НА WWF КЪМ МЕЖДУНАРОДНИТЕ АГЕНЦИИ ЗА РАЗВИТИЕ

Подсилването на моделите на активно управление, прилагането на научените уроци и посрещането на основните екологични, социални и икономически предизвикателства чрез по-цялостен подход са от съществено значение за подкрепата за устойчиви традиционни места за риболов в развиващите се страни.

Съвместните проекти трябва да са внимателно формулирани и замислени с постижими цели, дейности и указания. Бенефициентите трябва да са включени в съставянето и прилагането на проектите. Затова местните общности и тяхното традиционно знание може да се интегрират в началното съставяне на проекта, което ще позволи на участниците да адресират адекватно всички страни на системата и да я насочат към местните нужди: устойчивост на ресурсите, видове, продоволствена сигурност и заетост.

© Margherita Simonelli / WWF

МЕЖДУНАРОДНИТЕ
АГЕНЦИИ ТРЯБВА
ДА ВКЛЮЧВАТ
МЕСТНИТЕ ОБЩНОСТИ В
СЪСТАВЯНЕТО
НА ПРОЕКТИТЕ

Също така агенциите за развитие се нуждаят от подобряване на координацията и комуникацията и предаването на знания, за да създадат синергии и да помогнат за разрешаването на истинските местни проблеми и нужди.

Предстоящите задачи за решаване в улова на октопод и кралски гърбат омар в Сенегал, на които международните агенции трябва да обърнат внимание, включват:

- Засилване на управлението на риболова, включително с обучения и мерки за риболовното усилие, в зависимост от тяхната приложимост във всяка зона
- Подобряване на наблюдението на риболова, проучване на по-важни видове риба и подпомагане на техническото обучение на място
- Включване на климатичните промени в проекти за риболовното усилие в Сенегал и прилагане на подход към управлението на риболова, фокусиран върху екосистемата
- Подсилване на мониторинга и контрола. Насърчаване на по-голямо регионално сътрудничество в борбата срещу нелегалния риболов
- Подкрепяне на регионалната координация за гарантиране на продоволствената сигурност
- Определяне на мерки за опазване на запасите за максимална ефективност
- Оценяване на начини за увеличаване на предлагането на риба без увеличаване на риболовния натиск
- Осигуряване на риба за местните пазари
- Анализирание на екологичните, социалните и икономическите въздействия от използването на разрушителни риболовни уреди като дънни тралове
- Изчисляване на ролята на устойчивите аквакултури за намаляване на риска за продоволствената сигурност
- Вземане на мерки за борба с високите нива на бедност в Сенегал и въвеждане на ефективни стратегии за подобряване на разпределението на социално-икономическите ползи сред риболовните общности
- Насърчаване на алтернативни дейности, които носят доходи на по-уязвимите групи от населението като например жените
- Търсене на алтернативи за намаляване на зависимостта от външна подкрепа.

Що се отнася до ЕС, той трябва да осигури пълно прилагане на Общата политика в областта на рибарството (ОПОР), включително Споразумения за партньорство в областта на устойчивото рибарство и хармонизирано прилагане на Регламента за борба с нелегалния риболов сред страните членки. ЕС също трябва да помогне на крайбрежните общности да се придържат към Целите за устойчиво развитие или законовите инструменти като например Мерките на държавния пристанищен контрол (FAO). Освен това ЕС трябва да осигури съгласуване между националното рибарство, околната среда, търговията, външните работи и политиките за развитие.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ТЪРГОВЦИТЕ И ДИСТРИБУТОРИТЕ

Компаниите за продажба, дистрибуция и обработка на рибни продукти трябва да се ангажират чрез публични политики да снабдяват клиентите си с риба с устойчив произход. Затова те трябва да гарантират проследяемостта на продуктите, като по този начин ще улеснят достъпа на потребителите до ясна и точна информация и активно ще подкрепят устойчивостта на морските ресурси, които продават, и ще опазват моретата и океаните.

ТЕ ТРЯБВА ДА
ГАРАНТИРАТ
ПРОСЛЕДЯЕМОСТ
НА ПРОДУКТА,
УЛЕСНЯВАЙКИ ДОСТЪПА
НА ПОТРЕБИТЕЛЯ
ДО ТОЧНА И ЯСНА
ИНФОРМАЦИЯ

Този ангажимент трябва да се разшири и до техните доставчици, които да осигурят предприемането на мерки за подобряване на риболовните практики за гарантиране на устойчивост и да подкрепят тези подобрения със споразумения от полза за всички страни.

Постоянното търсене и дългосрочното обвързване с екологична и социална устойчивост на местните рибарства ще насърчат страните и рибарите да въведат системи за ефективно управление.

© Margherita Simoniati / WWF

ИНФОРМИРАНИ ПОТРЕБИТЕЛИ

Примерите в доклада показват силната взаимна зависимост между пазарите и рибарствата в развиващите се страни и как свързуловът засяга местните общности, които зависят от рибните ресурси. Потребителите са основните участници в гарантирането на устойчивостта на рибарствата във всеки един океан, с ползи за милиони хора, зависещи от ресурсите, които ловим в моретата.

ИЗЧЕРПАТЕЛНИТЕ
ЕТИКЕТИ СА КЛЮЧОВИ,
ЗА ДА МОЖЕ
ПОТРЕБИТЕЛЯТ ДА
НАПРАВИ ИНФОРМИРАН
ОТГОВОРЕН ИЗБОР

Ключът към отговорното потребление е да търсим и купуваме продукти от устойчив риболов. За да стане това практика, потребителите трябва да търсят информация и да следват препоръките в наръчниците за отговорно потребление на морска храна като този, изготвен от WWF. Също толкова важно е да се следи дали етикетите на продуктите са изчерпателни и дали се разбира какви видове риба се купуват, къде са уловени или произведени и как са хванати. Потребителите трябва да избягват да купуват риба извън законните пазари, както и млади екземпляри или риби с непозволени размери.

Потребителите трябва да търсят логата на MSC или ASC на етикетите, за да са сигурни, че купуват продукти от устойчив риболов или аквакултури.

Потребителите притежават силата да задвижат промяната и да насърчат отговорния и устойчив риболов както от екологична, така и от социална гледна точка. По този начин зад всяка чиния с морска храна ще се крие по една положителна история за устойчиво развитие и здрави океани и морета.

© Margherita Simonati / WWF

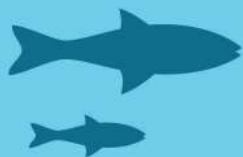
Ползи от съвместното управление

ЗАЕДНО ЗА
РАЗУМНО
ПОТРЕБЛЕНИЕ
НА РИБА

Увеличение
на улова

Увеличение
на размера на
уловените екземпляри

Подобрения
за други видове

По-силна връзка
в местната
общност

Увеличение
на приходите
на рибарите

Предизвикателства пред съвместното управление

Свърхулов

Нелегален риболов

Оттегляне от улова на традиционни видове

Зависимост от външна подкрепа

Недостатъчно обучение по темата

По-голяма независимост на местните общности

Препоръки

Международни партньорства:
включвайте местните общности в разработването на проекти

Търговци: гарантирайте проследяемостта на продуктите,
предоставяйте информация на потребителите

Потребители: избирайте продукти от устойчиви риболовни практики

НАРЪЧНИК ЗА УСТОЙЧИВА МОРСКА ХРАНА

Информираните потребители могат да помогнат за спасяването и възстановяването на рибните запаси в Средиземноморието и отвъд него. Имаме три основни съвета:

- Проверявайте етикетите, за да видите какво наистина купувате
- Не яжте малките на рибите, които още не са имали възможността да се размножат
- Опитвайте нещо различно, за да намалите натиска върху запасите на най-популярните видове.

Това са основните положения в многоезичната серия от наръчници на WWF за избор на устойчива морска храна. Тези онлайн наръчници, оптимизирани и за мобилни устройства, предлагат най-важната информация за наличните продукти в 12 различни европейски страни и оценяват много видове по цвятна система, подобна на светлините на светофарите, за да помогнат на купувачите.

Според цвятната система синьото означава сертифицирана, зеленото – опитайте, препоръчваме, оранжевото – премислете, и червеното – избягвайте.

Наръчниците са много лесни за ползване и едновременно с това са основани на научни данни: оценка на риска въз основа на произхода и начина на улов означава, че купувачите може да се информират отвъд специфичните насоки за всеки вид и да решат да купуват риба от определени рибарства и риболовни райони. Данните редовно се актуализират, така че във всеки един момент отразяват какво наистина се случва в океаните.

Ако купувачите се нуждаят от повече убеждаване, за да променят навиците си, наръчниците също така включват вкусни рецепти от известни готвачи, които да вдъхновят потребителите да опитат нещо ново.

www.fishforward.eu/en/online-seafood-guides-launched-in-several-eu-countries/

РИБОЛОВЪТ В ЦИФРИ

800 МИЛИОНА ДУШИ

Повече от 800 милиона души в света зависят от риболова като източник на доходи и храна. Много от тези хора живеят в развиващите се страни.

СВРЪХУЛОВ

31% от световните популации на риба са свръхексплоатирани, а 58% са експлоатирани до краен предел.

ПОТРЕБЛЕНИЕ

Рибата е важен източник на протеин за сенегалците. Консумацията на риба достига 23,9 кг на човек годишно през 2013 г.

РИБОЛОВ В СЕНЕГАЛ

Риболовът играе ключова роля в сенегалската икономика: той допринася 3,2% към brutния вътрешен продукт (БВП) и дава работа на 17% от населението.

Защо сме тук

За да спрем унищожаването на околната среда и да изградим бъдеще, в което хората живеят в хармония с природата.

www.wwf.bg